

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 februarie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Petru 1:3-9**: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!*

În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”.

În dimineața aceasta vă salutăm pe toți cei ce ați venit aici, îi salutăm pe toți cei ce n-au putut veni și pe toți cei ce sunt în legătură directă în toată lumea, în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Într-adevăr suntem uniți cu toți aceia care și ei, la rândul lor, sunt uniți cu Dumnezeu, care cred și primesc Cuvântul lui Dumnezeu în timpul nostru prezent. Un frate care locuiește în India și al cărui tată a fost prezent într-o adunare din trecut a dat și el o mărturie minunată. Și în India are loc o întoarcere a multora de la răstălmăciri înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Frații își dau seama că doar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor și nicio răstălmăcire nu poate rezista în veșnicie.

În acest loc doresc să spun în mod cinstit, eu pun un accent mare să fie cântate acele cântări care sunt cunoscute tuturor

credincioșilor de pe întregul pământ. Chiar dacă ei nu pot cânta textul în germană, totuși ei pot cânta în limba lor maternă, dar este aceeași melodie. De asemenea doresc ca toți din toate popoarele și limbile să ajungă la unitatea în credință, prin credință și la unitatea în cunoștință astfel ca Trupul Domnului să fie unit și să crească împreună.

Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi toți. Noi am înțeles deja că am ajuns la sfârșitul timpului de har; toți aceia care avem ochii deschiși vedem lucrul acesta. Profeția biblică se împlinește în fața ochilor noștri și în mod deosebit în Israel. Noi o spunem deseori: de cine vrea Dumnezeu să Se îndure, de acela se îndură, pe acela pe care dorește să-l ajute pe acela îl și ajută. Noi spunem aceasta în dragoste, dacă Dumnezeu nu dăruiește descoperire atunci oamenii încearcă să răstălmăcească. La sfârșitul anului trecut am primit o revistă editată în Elveția, intitulată „Prietenii Israelului”. Cineva a scris un articol în această revistă: „Antihristul va fi un iudeu care va guverna șapte ani în Israel”. Dacă auzi astfel de cuvinte vă puteți da seama ce se întâmplă în inima mea. Să te numești „Prietenul Israelului” și apoi spui că „Antihristul va fi un iudeu care va conduce șapte ani în Israel”? Frați și surori, fiți mulțumitori pentru Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. Nu doresc să intru în prea multe detalii, dar doresc să spun: de cine vrea Dumnezeu să se îndure de acela se îndură, de la începutului drumului până la sfârșitul drumului.

Apoi mai avem faptul că oamenii practică idolatrie cu fotografia fratelui Branham. Niște frați îngenunchează în fața fotografiei fratelui Branham și botează sub aceasta; unul botează, celălalt ține fotografia peste cel ce trebuie să fie botezat. Dacă vezi această practică, vă spun, este o idolatrie! Oamenii n-au înțeles despre ce este vorba.

Noi putem spune de fiecare dată: „O, Doamne Dumnezeul nostru Îți mulțumim fiindcă Tu ne-ai condus în tot Adevărul Tău, în Cuvântul Tău”. În a doua poruncă este scris: „*Să nu-ți faci chip cioplit... Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești*”. Dumnezeu este Duh, și toți aceia care I se închină Lui trebuie să I se închine în Duh și în Adevăr. Noi trebuie să fim mulțumitori pentru Cuvântul clar și adevărat al lui Dumnezeu. Cum am citit în Cuvântul de introducere, noi am fost născuți din nou prin puterea învierii lui Isus Hristos din

morți. Pe cât de sigur a intrat viața dumnezeiască în noi, la fel de sigur nu există niciun fel de amestec. Există două feluri diferite de semințe. Domnul seamănă Sămânța Lui și copiii Împărăției lui Dumnezeu sunt rodul acestei Semințe, sunt grâul care va fi recoltat. Dar Dușmanul seamănă și el sămânța lui, adică răstălmăcirile, care deseori este foarte, foarte asemănătoare cu originalul, la fel cum au fost Cain și Abel. Fiecare din ei a zidit un altar, amândoi au adus jertfe, amândoi s-au rugat și vorbesc despre Același Dumnezeu. Dar unul vorbește cu Dumnezeu, și celălalt vorbește pe lângă Dumnezeu.

Frați și surori, și în acest punct trebuie să fim mulțumitori Domnului Dumnezeu nostru pentru harul nemărginit de mare pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. În acest Cuvânt am citit despre mântuire și bineînțeles despre viața nouă pe care Dumnezeu a pus-o în noi. Este scris chiar despre puterea lui Dumnezeu. Nu este vorba despre puterea ta sau a mea. Este scris în 1 Pet. 1:5: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi”*.

Există un grup mic care va fi păstrat până la sfârșit. Un grup care va rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu și va trăi conform plăcerii lui Dumnezeu, un grup care nu părăsește calea dreaptă și va rămâne în voia lui Dumnezeu până la sfârșit. *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi”*. Noi am înțeles deja că am ajuns în timpul din urmă, dar de asemenea de fiecare dată putem accentua din nou: rămâneți treji și sănătoși în mintea voastră, rămâneți cu picioarele pe pământ, dar în inima voastră rămâneți legați cu Dumnezeu. Și toți tinerii, rămâneți înțelepți, treji, mergeți la serviciu și să nu faceți nimic astfel ca Cuvântul lui Dumnezeu sau mesajul lui Dumnezeu să fie batjocorit din pricina voastră. În toate domeniile rămâneți treji, normali și clari la minte. Cine dorește să se căsătorească să se căsătorească, dar faceți totul în voia lui Dumnezeu. Cine dorește să cumpere o casă s-o cumpere. La început ei și-au vândut casele, dar noi rămânem înțelepți și treji în mintea noastră până în ultimul moment. Și suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă noi știm că patria noastră nu este pe pământ, ci așa cum este scris într-un verset de cântare: „Patria mea este

sus în cer unde nu mai știi de niciun fel de chin și dureri”. Domnul va reveni. El a pregătit locul nostru și ne-a dat făgăduința: *„Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Cine va răbda până la sfârșit va intra pe aceste porți de aur și pietre scumpe.

În 1 Pet. 1:10 este scris: *„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare”*. În vers. 12 este scris: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”*.

Aici am primit un cuprins. Prorocii au vorbit prin Duhul Sfânt, au fost inspirați și conduși de Duhul Sfânt și ne-au vestit mai dinainte lucrurile care vor veni; prin slujba lor a fost spus tot ce avea să se întâmple conform planului lui Dumnezeu. Prin slujba apostolilor a fost vestit ceea ce anunțaseră mai dinainte prorocii și a fost spus cum se vor împlini cele spuse, prin harul lui Dumnezeu. Atât prorocii cât și apostolii au stat sub aceeași călăuzire și ungere a Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

Frați și surori, noi credem că Dumnezeu ne este îndurător. Noi am și trăit această îndurare minunată și de fiecare dată și am accentuat începutul corect pe care trebuia să-l facă fiecare în parte. Noi nu umblăm cu vreun om, ci Îl urmăm pe Domnul nostru Isus Hristos. Noi, personal, trebuie să avem toate trăirile necesare pentru mântuire. Doresc să citesc cuvântul din Mat. 7. Domnul ne-a dat această pildă minunată și ne-a arătat foarte clar ce trebuie să fie vestit.

Citim din Mat. 7 începând chiar cu vers. 12: *„Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Prorocii”*. Iar acum vine ceea ce am dorit să subliniez: *„Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află”* (vers. 13-14).

Trebuie să accentuăm că noi cu toții ne-am născut în păcat și am fost pierduți, cu toții eram pe calea cea lată și mergeam în pierzare. După aceea urmează vestirea Evangheliei și toți aceia care ascultă și urmează chemarea lui Dumnezeu intră pe poarta strâmtă. Isus, Domnul și Mântuitorul nostru, spune: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Ioan 14:6). Căci Dumnezeu S-a descoperit personal prin Isus Hristos, Domnul nostru. Toți cei ce rămân pe calea largă care duce în pierzare, și încă n-au părăsit-o, toți aceștia să se decidă. În mod deosebit toți tinerii să se decidă corect și să primească acest Cuvânt al lui Dumnezeu ca o trăire personală și să intre pe această poartă strâmtă. „*Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află*” (Mat. 7:14).

Frați și surori, încă o dată doresc să-I mulțumesc Domnului nostru pentru faptul că Dumnezeu ne-a chemat afară și ne-a dăruit harul Său. Tot ceea ce am citit sau reamintit foarte scurt aseară: toate bisericile și bisericile libere își au programele proprii, se împodobesc cu tot felul de versete biblice, de sus până jos, dar ei n-ascultă ceea ce este spus prin Cuvântul lui Dumnezeu și își dau răstălmăcirile proprii. Ei încearcă să explice Cuvântul lui Dumnezeu prin răstălmăcirii. Aceasta este marea deosebire: noi permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească, ascultăm chemarea Domnului nostru: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* pentru sufletele voastre” (Mat. 11:28).

Apoi și aceste cuvinte prețioase din 2 Cor. 5 care, de fapt, sunt un cuprins al întregului plan de mântuire al lui Dumnezeu. Citim din 2 Cor. 5 începând cu vers. 14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge*” („Dragostea lui Hristos ne constrânge” – lb. germ. trad. Elberfelder și lb. engleză King James); *fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit*”.

De ce a putut Pavel spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos...*”? Aici este și taina. Frați și surori, pe cât de sigur a fost hotărât înaintea întemeierii lumii ca Mântuitorul nostru să vină la noi și să ne dăruiască eliberarea, mântuirea, tot atât de sigur noi am fost în Mântuitorul nostru înaintea întemeierii lumii. Noi am fost eliberați, mântuiți și răstigniți împreună cu El și am înviat împreună cu El într-o

viață nouă. Puterea învierii s-a descoperit. Tot ceea ce a fost vechi a trecut, iată totul s-a făcut nou.

Citim și cuvintele prețioase, minunate, care deseori au fost citite din 2 Cor. 5:19-20: „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări*”. El a pus acest Cuvânt în noi. El nu ne-a judecat, ci ne-a împăcat cu Sine. De aceea nici noi să nu predicăm judecata, ci împăcarea. Prin lege noi ne cunoaștem greșelile. Dar noi am primit și iertarea lui Dumnezeu și am primit iertarea păcatelor noastre prin acest har minunat.

Citim și 2 Cor. 5:20: „*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos...!*”. Pot eu, puteți voi, putem noi frații, care vestim Cuvântul lui Dumnezeu, să rugăm fierbinte? Avem noi voie să luăm acest Cuvânt ca valabil și pentru noi: „*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos*”? Dacă citim în Faptele apostolilor, observăm că de trei ori este scris despre chemarea și trimiterea apostolului Pavel: în Fapte cap. 9, 22 și 26: „*Eu te voi trimite la Neamuri*”. Acest Cuvânt „*te voi trimite*” face parte dintr-o chemare dumnezeiască. Dumnezeu a zis: „*Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?*” (Is. 6:8).

Iar aici în 2 Cor. 5:20 este scris despre Pavel: „*suntem trimiși împuterniciți de Domnul Dumnezeuul nostru*”. Iar apoi urmează această exprimare minunată: „*...vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” („*Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu!*” – lb. germ.)”. Noi trebuie să vestim Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu cu tot ce aparține acestei vestiri a Evangheliei timpului de sfârșit. Noi ne referim la ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru prezent. Cum a fost situația cu fratele Branham? „*Eu te voi trimite*” – a fost o trimitere divină, o trimitere pentru Biserica Dumnezeului celui viu. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Așa cum este scris și în Ioan 13, dacă Domnul trimite pe cineva, iar noi îl primim atunci îl primim pe Domnul. Citim Ioan 13:20: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă*

primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”.

Frați și surori, despre ce este vorba în timpul nostru? Chemarea afară, pregătirea noastră, a Miresei Mielului. Această pregătire trebuie să aibă loc înaintea revenirii Domnului nostru Isus. Noi toți am înțeles și am primit prin credință ce i-a fost spus fratelui Branham pe 11 iunie 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos” – aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, este o împlinire a profeției biblice în timpul nostru prezent. De aceea noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeu pentru prioritatea cea mare pe care ne-a dăruit-o nouă, că ne-a luat de pe calea lată, ne-a smuls de pe această cale și ne-a pus pe această cale îngustă. Ne-a deschis înțelegerea pentru împlinirea Sfintei Scripturi astfel încât noi, prin credință, putem primi tot ce ne-a dăruit și tot ce ne spune din și prin Cuvântul Său și ne-o descoperă prin Duhul Sfânt.

Sunt foarte bucuros și de ceea ce s-a citit ieri. Cine dorește să se laude acela să se laude în Domnul. Noi nu ne lăudăm cu ceea ce suntem noi; noi suntem un nimic. Este scris: „*după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebniți»*” (Lc. 17:10). Și eu am voie să spun aceasta înaintea lui Dumnezeu. După nicio predică n-am fost încrezut, niciodată, niciodată în peste 9.000 de predici eu nu mi-am închipuit ceva. După fiecare predică eram zdrobit și ziceam: „O, Doamne, oare Ți-ai atins Tu țința Ta cu noi toți? A fost vestit totul așa cum ai dorit Tu?” Chiar după fiecare predică eu mă încerc, mă verific. Oare cine este omul care își închipuie ceva? Noi nu ne lăudăm cu puterile noastre, ci lăudăm doar harul lui Dumnezeu care ne-a fost dăruit.

Dar, de asemenea, un lucru trebuie spus: în legătură cu o chemare dumnezeiască este legată și o răspundere foarte mare pe care nu toți o pot înțelege, dar probabil o pot crede. Dacă Dumnezeu a dat o făgăduință și dă o trimitere pentru ca Cuvântul Său să fie vestit poporului Său, atunci noi stăm direct sub porunca Dumnezeului celui viu, și trebuie vestit doar Cuvântul sfânt. Dacă citim pe scurt mai multe versete biblice vedem că totul este un lucru minunat. În mod deosebit

și versetele din Ieremia pe care le-am citit ieri și făgăduința din Vechiul Testament care se repetă în Noul Testament. Dumnezeu vorbește poporului Său, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă glasul Lui, primesc ceea ce a vorbit Dumnezeu în timpul nostru prezent.

Citim din Ier. 24 începând cu vers. 7: „*Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor*”. Acesta este o exprimare cheie: „*dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor*”. Chemați afară din toate bisericile și grupările religioase înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. „*ei se vor întoarce la Mine cu toată inima lor*” – AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Frați și surori, aceasta să se împlinească în tine și în mine exact așa cum este scris. Nu doar pe jumătate, ci să ne pocăim înaintea Domnului cu toată inima noastră, să ne întoarcem la Domnul nostru și să spunem: „*Facă-se voia Ta în toată viața mea! Sunt pregătit să-Ți slujesc Ție și să Te urmez pe Tine*”.

În Ier. 25 este o prorocie pe care și prorocul Daniel o accentuează în cap. 9. Dar acum citim în Ier. 25 de unde am putea citi foarte multe versete. Citim din Ier. 25:11: „*Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani*”.

Dumnezeu trebuia să poruncească aceasta din pricina faptului că poporul a fost neascultător și a trebuit să rămână șaptezeci de ani în acest prizonierat. Dacă citim în Psalmi, în mod deosebit în Ps. 137 vedem cât de rău i-a mers poporului lui Dumnezeu. Ei n-au putut și n-au vrut să cânte cântările de biruință fiindcă ei erau pe un pământ străin, în prizonieratul babilonian. Dar Domnul a zis: „Eu am venit să deschid această temniță și să-i eliberez pe toți cei legați”. În Lc. 4:18-19 Domnul nostru a repetat locul din Isaia 61:1-2a. Domnul a venit să ne elibereze pentru ca noi să putem cânta din nou voioși în prezența Lui. Haideți să citim câteva versete din Ps. 137.

Ps. 137:1: „*Pe malurile râurilor Babilonului ședeam jos și plângeam*”. Ei plângeau pentru că erau prinși acolo, dar aceasta a fost urmarea faptului că mai înainte au fost neascultători și n-au umblat pe căile lui Dumnezeu. După aceea este evidențiat: „*...când ne aduceam*

aminte de Sion”. S-au gândit la Sion, s-au gândit la binele pe care li-l făcuse Dumnezeu și apoi la starea lor de atunci când stăteau pe malurile râului și plângeau. Dar mulțumiri Dumnezeului celui viu, chiar și scoaterea afară din prizonieratul babilonian a avut loc și ei au putut cânta din nou aceste cântări de biruință pe pământul țării făgăduite.

Citim vers. 2: *„În sălciile din ținutul acela ne atârânerăm arfele”*. Mai înainte jucaseră și au cântat în arfe, dar acum le atârâneră în sălcii. Ei nu erau liberi, n-au avut libertatea copiilor lui Dumnezeu, ci erau sclavi ai Babilonului.

Vers. 4-5: *„Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin? Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!”*.

Dumnezeu Își aduce aminte de Ierusalim, Își aduce aminte de orașul pe care El l-a ales. Dar chiar Ierusalimul a fost deseori dăruit, distrus; niciun alt oraș de pe pământ n-a fost distrus de 19 ori. De ce? A fost orașul ales de Dumnezeu și pe Muntele Sionului în Ierusalim Domnul Își va continua domnia Lui. Cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi adunați pe muntele Sion, conform Apoc. 14. Dumnezeu Își va descoperi biruința Lui cu Biserica dintre națiuni, dar și cu aleșii din poporul Israel.

Ps. 137:6: *„Să mi se lipească limba de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!”*.

Dumnezeu a hotărât în acest fel astfel ca sfârșitul să fie încoronat cu glorie și biruință. La fel este situația și în timpul nostru. Și în timpul nostru sunt două căi. Este calea largă care duce direct în Roma. Dar există și calea îngustă care ne aduce înapoi la Ierusalim, ne aduce la început, la ceea ce a avut loc la zidirea Bisericii nou testamentare. Noi trebuie să spunem lucrul acesta. Chiar dacă o spunem în dragoste, totuși trebuie s-o spunem cu toată seriozitatea. Inaugurarea bisericii statale n-a fost Biserica lui Isus Hristos. În anul 312 Constantin s-a declarat ca „Pontifex Maximus” și a spus: „eu sunt capul statului și capul bisericii”. În anul 313 el a interzis ținerea Sabatului tuturor iudeilor și au folosit sinagogle pentru alte scopuri.

Apoi el a unit cumva celelalte 127 de direcții de credință de atunci, iar după aceea a avut loc și Sinodul de la Niceea unde au inventat un crez nou. Dar acesta n-a fost începutul Bisericii lui Dumnezeu, al Bisericii lui Hristos, ci a fost începutul Bisericii statale, bisericii lumești. Apoi dacă mergem pe curs, după o mie de ani a existat doar domnia bisericii împărăției romane și vedem că mulți martiri au plătit cu viața lor înaintea Reformei. Cu o sută de ani înaintea Reformei au existat niște treziri. Înaintea Reformei a fost un Wycliffe în Anglia, un Jan Hus în Praga, un Graf Zinzendorf în Germania. Au existat mulți credincioși, Calvin, Zwingli înaintea lui Luther, dar după aceea a venit biruința.

Iubiți frați și surori, trebuie să spun ceva foarte, foarte important. Chiar după Reformă Dumnezeu a dăruit din nou alte treziri, și în fiecare trezire El a dăruit tot mai multă lumină și o întoarcere mai puternică înspre Cuvânt și în Cuvânt, tot mai profund și mai profund. Era vorba despre sfințire. A fost ținută chiar partea exterioară; surorilor le-a fost spus cum să fie îmbrăcate, cum să vină la adunări. A fost accentuat că așa cum este un om în interiorul său așa este și în afară. În toate trezirile au fost accentuate anumite lucruri. Chiar până la trezirea penticostală din anul 1906 care s-a extins în toată lumea. Dar ce s-a făcut din această trezire? Așa cum a fost în toate trezirile anterioare, lutheranii nu s-au întors la biserica romano-catolică; metodiștii nu s-au întors la lutherani și nici baptiștii nu s-au întors la metodiști, toți din toate trezirile nu s-au întors. Toți din toate trezirile au mers un pas mai departe.

Dar ce s-a întâmplat și se întâmplă în timpul nostru? Acum toți se întorc la Roma și spun: „Reforma s-a încheiat”. Nu și iarăși nu! Noi nu ne întoarcem la Roma, ci ne întoarcem la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la Ierusalim, ne întoarcem înapoi la începutul cu Dumnezeu. De asemenea noi recunoaștem timpul prezent, mesajul pentru acest timp pe care Domnul ni l-a dăruit prin harul Său.

Frați și surori, nu știu exact dacă noi o putem înțelege în întregime, dar când vom fi luați în slavă vom înțelege totul. Atunci și noi vom cânta în arfele lui Dumnezeu și Îi vom mulțumi Domnului Dumnezeuului nostru pentru faptul că noi am ascultat de glasul Lui, și nu ne-am întors înapoi, ci am înaintat împreună cu Domnul Dumnezeu.

În această ultimă trezire în care trăim, noi n-am practicat o carismatică, ci prin Duhul lui Dumnezeu am fost introduși în tot Adevărul.

Am aflat că în Brazilia sunt adunări mari în care se adună mii și mii de oameni. Acolo un predicator a hotărât ca fiica lui de 12 ani să se roage pentru bolnavi. Apoi el este hotărât să adune banii, și alte lucruri. Dacă vezi și citești astfel de lucruri, ce practică oamenii în zilele noastre, atunci te sperii. Și întotdeauna ei se referă la Dumnezeu. Nu și iarăși nu! Este scris: „Dumnezeu a pus în Biserica Lui: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători”. De asemenea este scris că Dumnezeu avea să trimită un proroc ca să întoarcă inimile noastre la ceea ce au crezut, au vestit și învățat părinții noștri de la început.

Frați și surori, noi trebuie s-o accentuăm de fiecare dată: Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, ca în ziua mântuirii, acum la sfârșitul timpului de har, să trăim astăzi, să primim și să credem tot ce ne-a dăruit El din și prin Cuvântul Său și să-I mulțumim pentru aceasta.

Despre cântarea cu arfele este spus și în Apoc. O dată sunt arătați cei douăzeci și patru de bătrâni care au căzut pe fețele lor și I-au mulțumit Domnului când Mielul lui Dumnezeu a luat Cartea pecetluită. Citim în Apoc. 5. Mai întâi sunt cei douăzeci și patru de bătrâni care au căzut pe fețele lor.

Frați și surori, când am citit aceasta astăzi eu m-am întrebat: oare când ne vom pleca cu un astfel de respect după o așa predică, oare când vom cădea cu fața la pământ și Îi vom aduce mulțumirile noastre Domnului și Dumnezeului nostru? Astfel încât noi să fim cuprinși de acest respect. „*Căci din praful pământului ai fost luat și în praf te vei întoarce*” (Gen. 3:19). Dar ce a făcut Dumnezeu din noi? El a făcut din noi fii și fiice ale Lui. Acest lucru ne smerește în prezența lui Dumnezeu. Cine ești tu? Cine sunt eu? Cine suntem noi? Cine se laudă să se laude în Domnul și cu Domnul. Aceasta o și facem și Îi mulțumim pentru tot ce a făcut pentru noi.

În Apoc. 5:9 este scris: „*Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat...». Aleluia! Amin. „...căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”.*

Frați și surori, noi vedem un rezultat minunat, și anume rezultatul mântuirii. Când Cartea pecetluită a fost pusă în mâinile Mielului lui Dumnezeu, a fost arătată această ceată răscumpărată prin Sângele Mielului. După aceia ei au cântat cu arfele, au cântat cu vocile lor și au lăudat această răscumpărare. De ce vestim noi această esență despre care este vorba, și anume despre mântuire? Noi accentuăm că în nimeni altcineva nu ne-a fost dăruită mântuirea decât doar în Isus Hristos, Domnul nostru.

Gândiți-vă odată, în urmă cu două mii de ani era un bărbat simplu, Ioan, pe insula Patmos. Eu mă întreb: oare cât har a primit acest bărbat din partea lui Dumnezeu că lui i-au fost arătate aceste vedenii și el a putut scrie totul? El a avut o legătură directă cu Dumnezeu, a văzut și a auzit ce îi arăta și spunea Dumnezeu și a scris totul. Sunt mișcat, îmi dau lacrimile. Noi citim în Cuvântul lui Dumnezeu și ne dăm seama că suntem legați cu Dumnezeu. Citim, auzim și credem acest Cuvânt scris. Acest Cuvânt scris ne devine Cuvântul descoperit. Așa cum a fost spus, noi am ieșit afară din toate popoarele, limbile și națiunile. Aceasta a fost și făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam în Gen. 12:3: *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. Dacă ne gândim, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu cu tot ce aparține de aceasta este vestită tuturor popoarelor și națiunilor ca o mărturie. Noi nu vestim un program propriu, ci conform poruncii lui Dumnezeu noi vestim ultimul mesaj de chemare afară, de pregătire a Miresei Domnului nostru Isus Hristos.

În Apoc. 5:10 este scris: *„Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru, și ei vor împărăți pe pământ!”*.

Mai întâi are loc răpirea. Apoi după Cina minunată din slavă ne vom întoarce împreună cu Domnul nostru și vom împărăți împreună cu El o mie de ani. Frați și surori, acestea sunt niște făgăduințe ale lui Dumnezeu care se vor împlini în acest mod adică exact așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Din Apoc. 14 putem citi ce se va întâmpla.

Apoc. 14:2-3: *„Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit*

era ca al celor ce cântă cu alăuta, și cântau din alăutele lor. Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ”.

Cu ani în urmă am spus-o, ceata aceasta eliberată din toate popoarele, din toate limbile și națiunile, Mireasa Mielului va intra în slavă unde va cânta această cântare minunată din arfe și alăute. Și ecoul acestei cântări se va auzi din cer până pe muntele Sionului unde vor fi adunați cei o sută patruzeci și patru de mii care vor fi pecetluiți. Și ei vor putea învăța această cântare pe care o vom cânta împreună.

Frați și surori, la sfârșit va exista o armonie totală între toți cei eliberați, mântuiți din toate națiunile și din tot Israelul. La sfârșit va exista doar ceva desăvârșit, și noi vom fi împreună cu Domnul nostru pentru totdeauna, fie după răpire la Cina Lui, fie la revenirea Lui ca să împărățească pe acest pământ. Citim cunoscutul text din Apoc. 15. Poporul Israel își atârneră arfele de sălcii și au spus: „*Cum să cântăm noi cântările Sionului pe un pământ străin?*”. Ei doar au plâns. Dar după ce s-au întors toți au fost bucuroși. Tot astfel va fi cu noi în slavă.

Citim din Apoc. 15:2-3: „*Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei*”. Mai înainte era vorba doar de alăute, dar aici este scris „cu alăutele lui Dumnezeu în mână”. „*Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: «Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!»*” (vers. 3).

Haideți să cuprindem despre ce este vorba acum. Noi să recunoaștem timpul nostru prezent, timpul în care trăim. Am repetat deseori Lc. 19. Când Domnul nostru a privit asupra Ierusalimului a plâns și a zis: „*Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, dar voi n-ați vrut, nu M-ați ascultat!*” Ce a urmat după aceea? În anul 70 d.Hr. a avut loc dărâmarea Ierusalimului și iudeii au fost împrăștiați în toată lumea, așa

cum a spus-o Domnul nostru în Lc. 21:24: „*Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”.

Dumnezeu poate fi cu noi doar dacă noi umblăm pe căile Lui prin credință și prin ascultare. Dumnezeu n-a putut fi cu Israelul când ei au practicat idolatrie; când s-au dus în muntele Efraim unde și-au zidit altare sub pomi și pe înălțimi. Ei au practicat idolatrie peste idolatrie și din această cauză Dumnezeu trebuia să le spună: „Eu n-am mai putut face nimic pentru ei”. Așa este scris și în Evrei 8. În ultima duminică din Zürich m-a mișcat acest verset și mă atinge în continuare, că Dumnezeu n-a mai putut face nimic pentru poporul Său fiindcă ei au umblat pe niște căi proprii. Haideți să mai citim acest text, iar după aceea să ne verificăm prin dragoste. Dumnezeu ne vorbește în dragoste, iar noi de asemenea să ne verificăm cum stăm noi în prezența lui Dumnezeu.

Citim din Evrei 8:9: „*nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a părut de ei, zice Domnul* („nici Eu nu m-am preocupat de ei, zice Domnul” – lb. germ.)”.

Frați și surori, acest Cuvânt m-a lovit direct în inima mea. „*nici Mie nu Mi-a părut de ei, zice Domnul* („nici Eu nu m-am preocupat de ei, zice Domnul” – lb. germ.)”. Atât timp cât ei au umblat pe căile lui Dumnezeu prin credință, Dumnezeu era cu ei: au primit mană din cer, stâlpul de foc și de nor îi însoțea, au primit apa din stâncă, prezența lui Dumnezeu era în mijlocul poporului Său. Dar ce s-a întâmplat mai târziu? Ei au umblat pe căile lor proprii, au avut programe proprii, au practicat idolatrie. Dar după aceea Domnul a trebuit să le spună: „*nici Mie nu Mi-a părut de ei, zice Domnul* („nici Eu nu m-am preocupat de ei, zice Domnul” – lb. germ.)”.

Sper că înțelegeți ce se petrece în interiorul meu. Spun aceasta în legătură cu o dorință: fiecare din noi să se verifice, dacă Domnul este cu noi pe calea noastră pe care ne aflăm la ora actuală. Dacă stăm în fața unor decizii, noi să ne verificăm într-un mod cinstit și să spunem: „O, Doamne, poți Tu să mă însoțești pe mine pe această cale pe care doresc să umblu dacă mă decid în felul acesta sau acela?”. Să

nu fim triști și nici amăgiți, dar să fim cinstiți în prezența Domnului. Să-I spunem: „O, Doamne iubit, facă-se voia Ta și în viața mea. Sunt aici, Te rog fie-Ți milă de mine! Te rog să mă ajuți așa cum ai făgăduit. Te rog fii cu mine și cu fiecare în parte, până vom ajunge să vedem împlinit tot ce am crezut”.

Bineînțeles și acest cuvânt minunat din 1 Sam. 15:23: „*Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca păcatul vrăjitoriei*”.

Domnul Dumnezeu să folosească și această adunare ca să ne dăruiască o inimă credincioasă, ca să ne decidem pentru Domnul nostru, să-L credem pe El, să avem o inimă deschisă, cinstită și să-I spunem Domnului: „Oare poți Tu să mă însoțești pe calea aceasta? Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”.

Frați și surori, în cuprins putem spune că Dumnezeu ne-a apucat de pe calea lată care duce în pierzare și ne-a pus pe calea îngustă. Noi am intrat pe poarta strâmtă și ne aflăm pe calea îngustă care duce la viața veșnică. Noi am primit viața veșnică prin harul lui Dumnezeu, iertarea păcatelor și viața veșnică. Și aceasta am spus-o deseori, doar cine a primit viața veșnică în timpul vieții pe pământ o va avea și în veșnicie. În toți credincioșii adevărați viața veșnică începe deja pe acest pământ, căci așa este scris în 1 Ioan 5:11: „*Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său*”. Această credință poți s-o ai și tu, pot s-o am și eu. Noi L-am primit pe Isus Hristos, Domnul nostru. Cuvântul minunat din Ioan 1:12 s-a și împlinit: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Acum doresc ca toți aceia care cred în Numele Lui să spună „Amin”. Amin. Acest Nume care este mai presus de orice nume, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Spuneți „Amin”. Amin. Așa este scris că toți aceia care L-au primit și cred în Numele Lui au și vor avea viața veșnică. Nu vă îndoiiți, ci mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru eliberarea, mântuirea voastră, mulțumiți-I Domnului pentru viața veșnică, pentru mesagerul pe care El l-a trimis în generația noastră.

Și acest lucru trebuie să-l subliniez încă o dată. Eu n-aș fi avut niciun fel de mesaj, ci aș fi fost un predicator pe undeva în mișcarea penticostală. Când am fost ieri în Kassel m-am gândit că în acel loc am

predicat deja în anul 1953 pe Wilhelmshöhe. Acolo au fost niște adunări minunate, Duhul lui Dumnezeu a fost lucrător într-un mod minunat. Și ce este astăzi? Dumnezeu a condus totul ca eu să-l întâlnesc pe fratele Branham în august 1955. Voi știți că eu am fost traducătorul altor evangheliști, dar Dumnezeu mi-a deschis inima și înțelegerea. La prima adunare a fratelui Branham la care am participat eu am știut că el este un bărbat trimis de Dumnezeu fiindcă nimeni nu putea face ceea ce făcea el decât dacă Dumnezeu era cu el. Din prima zi, din prima adunare a existat o legătură făcută de Dumnezeu între mine și el. Eu am putut recunoaște că el este un proroc trimis de Dumnezeu, un proroc făgăduit de Dumnezeu care vestește mesajul lui Dumnezeu care premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos pe care și noi o vestim în toată lumea.

Chiar dacă toți ascultă și citesc scrisorile circulare și primesc și DVD-urile, dar dacă vii personal aici atunci bucuria este mult mai mare. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu fiindcă eu nu trebuie să merg acolo pe jos. Fie cu avionul, fie cu mașina eu merg din țară în țară și din oraș în oraș. Eu am spus aceasta în prima adunare: în 22 de ani, din anul 1993 până în anul 2015 am parcurs 6.118.000 de mile în aer. Voi știți ce înseamnă un milion. Șase milioane de mile în zbor în decursul a 22 de ani. Dar câte mile au fost parcurse în cei 25 de ani de dinainte, când milele nu erau contorizate. În 22 de ani peste 6 milioane de mile, iar în cei 25 de dinainte eu nu știu, dar Dumnezeu o știe. Dumnezeu m-a ajutat să împlinesc această poruncă a lui Dumnezeu și ultimii vor fi chemați afară. Și într-adevăr ei vor fi scoși ca un cărbune din foc. Frații mă iubesc, mă îmbrățișează și spun: „Dumnezeu te-a trimis la noi”. Ei spun: „Frate Frank, unde am fi fost noi astăzi dacă Dumnezeu nu te-ar fi trimis și dacă n-am fi ascultat Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu din Cuvântul lui Dumnezeu?”. Există frați în toate popoarele, limbile și națiunile care sunt mulțumitori pentru claritatea vestirii, pentru claritatea Cuvântului lui Dumnezeu și a mesajului lui Dumnezeu pe care noi îl purtăm și vestim în toată lumea. Lui, Dumnezeului atotputernic, Dumnezeului credincios, Dumnezeului lui Avraam, Isaac și lui Iacov, Îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. În timp ce ne plecăm capetele și Duhul lui Dumnezeu ne vorbește în continuare, să se împlinească ca chiar și ultimii să se decidă pentru Domnul, să părăsească calea lată și să umble pe calea îngustă, să intre pe poarta strâmtă. Dumnezeu încă ne cheamă, Mântuitorul nostru încă ne cheamă: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*”. Frați și surori, toate problemele noastre, fie familiale sau alte probleme, toate le putem aduce înaintea Domnului. Mulți trec prin ispite grele fie în căsnicie, în familie, peste tot sunt necazuri.

Astăzi nu ne putem ruga cum am făcut-o aseară când au venit peste o sută să ne rugăm pentru ei. Timp de peste o oră ne-am rugat. Astăzi ne vom ruga doar pentru foarte puțini care au un necaz foarte mare. Toți ceilalți care pot crede să-și primească răspunsul din partea lui Dumnezeu. Căci Cuvântul este vestit, Isus Hristos este același ieri, astăzi și în vecii vecilor. Așa cum este scris și în Mar. 16:20: „*Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau*”. Noi vestim același Cuvânt și Domnul îl va dovedi și împlini în toți ascultătorii Cuvântului prin semne și minuni. Așa cum a fost la început așa va fi și trebuie să fie acum la sfârșit. Domnul nostru este Alfa și Omega, este Primul, este și Ultimul, El rostește ultimul cuvânt. El a răspuns tuturor celor ce au venit la El.

Astăzi nu trebuie să veniți în față, ci priviți doar în sus la Domnul nostru și căutați legătura personală cu El, legătura directă cu El. Vă rog luați-vă și voi alăutele din sălcii. Noi nu ne mai aflăm în prizonieratul babilonian, nu ne mai aflăm în sclavia păcatului, ci ne aflăm pe un pământ glorios, pe un pământ al făgăduințelor lui Dumnezeu și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Credeți totul din toată inima și se va împlini fiindcă Domnul Dumnezeu a spus-o în acest mod în Cuvântul Său.

O Doamne Dumnezeule atotputernic, pun mâinile mele pe Cuvântul Tău sfânt. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Tău rămâne în vecii vecilor. Tu Îți dovedești Cuvântul. Salvează-i pe toți cei pierduți, eliberează-i pe toți cei înlănțuiți de puterea Satanei. Tu să ne încoronezi pe toți cu harul și mila Ta. Toți aceia care au niște probleme trupești, toți care au dureri mari și mulți care nu pot fi astăzi

în mijlocul nostru, care sunt în vârstă și au nevoie de îngrijire personală, Te rugăm iubite Domn fii îndurător și milos și dovedește-Ți Cuvântul Tău prin semne și minuni. Te rugăm dăruiește vindecare, eliberare în Numele Domnului Isus Hristos, prin puterea Sângelui, Cuvântului și Duhului lui Dumnezeu. Fie ca aceasta să fie acea zi când și noi luăm alăutele din sălcii și încetăm cu vaietele. De asemenea prin credință să stăm pe acest pământ sfânt al făgăduințelor Tale, să venim în prezența Ta și să avem o nouă trăire cu Tine. Te rugăm Doamne, coboară-Te minunat în mijlocul nostru, dovedește-Ți Cuvântul și încoronează-ne pe toți cu har și îndurare. Și astăzi Îți mulțumim pentru fiecare verset biblic minunat pe care l-am citit.

Cuvântul Tău sfânt ne este prețios. Iubite Domn, dacă deja atunci cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut cu fețele la pământ și Ți-au adus mulțumirile, au cântat în alăutele lor și au văzut eliberarea desăvârșită că din toate popoarele, limbile și națiunile cei eliberați au stat în fața tronului Tău atunci ce să spunem noi, o, Doamne? O, Doamne, Tu l-ai trimis pe prorocul și ucenicul Tău, Tu Te-ai arătat în norul supranatural, Tu i-ai poruncit: „Întoarce-te în Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”. Iubite Domn, în martie 1933 s-a împlinit. Noi astăzi avem aceste predici, acest Cuvânt care ne-a fost descoperit. Ce mai avem de făcut decât să-Ți aducem mulțumirile noastre. O, Doamne Dumnezeule atotputernic, cine sunt eu, cine suntem noi ca să avem voie să venim în prezența Ta și să-Ți mulțumim? Tu ai pregătit această cale, Tu ai rupt perdeaua de sus până jos. Sângele Tău încă mai este pe scaunul harului și noi putem veni la Tine.

Îți mulțumesc din nou că Tu l-ai trimis pe prorocul și slujitorul Tău pentru ca această carte pecetluită să fie deschisă și Tu să ne faci de cunoscut ce ai avut Tu de gând să ne spui. Doamne, Îți mulțumesc pentru că în toate cele șapte biserici reprezentative amintite în Apoc. 2 și 3, unde chiar la sfârșitul fiecăruia este dată mărturia: „*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii; Duhul*”.

Iubite Domn, astăzi suntem în acest loc și toți cei ce sunt în legătură directă, din Noua Zeelandă, Australia, Statele Unite, Canada și în toată lumea de pe toate continentele, noi suntem adunați în prezența

Ta. Îți mulțumim pentru că Ți-a fost milă de noi. Noi am putut asculta ceea ce spune Duhul, prin și din Cuvânt, Bisericii de astăzi. Tu în acest timp ai vorbit cu noi și prin noi. Așa cum am citit în scrisoarea lui Petru, prorocii și-au avut slujbele lor, au avut însărcinarea lor ca să spună dinainte ce urma să se împlinească conform planului Tău. În Noul Testament apostolii au făcut cunoscut că Tu veghezi asupra tuturor făgăduințelor Tale și Tu personal le îplinești.

Iubite Domn, acum trăim la sfârșitul timpului de har și suntem adunați aici din toate popoarele, limbile și națiunile și ascultăm, credem Cuvântul Tău proaspăt descoperit. Fiecăruia i se descoperă acest Cuvânt, iar pentru aceasta noi Îți mulțumim din toată inima. Împreună Îți mulțumim și Te proslăvim. Proslăvim puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău Sfânt. Ție, Dumnezeuului atotputernic Îți aducem cinstea, lauda și rugăciunea noastră în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Domnul să-i binecuvânteze pe toți în toate limbile și națiunile și să vă folosească pe toți indiferent unde v-a pus Domnul pe voi! De aici îi salutăm pe toți din toată lumea în scumpul Nume al Domnului nostru iubit Isus.

Nici în acest sfârșit de săptămână Cuvântul Lui nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Cum am accentuat deja mai înainte, Domnul cheamă afară din toate popoarele, limbile, națiunile și din toate religiile. Suntem mulțumitori că Domnul îl cheamă pe fiecare, indiferent unde este născut și că noi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin Sângele Mielului și prin puterea învierii lui Isus Hristos.

Vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. În trupul meu sunt puțin slăbit, dar în duhul sunt încă foarte înviorat. Mulțumiri Domnului. Saluturi tuturor celor ce ascultă transmisiile în toată lumea. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din harul Lui cel mare până când ne vom revedea. Amin.